

1. סימי עין ושות'

ניסים הפך לורוד, וזה התאים לפרנזים במטפחת החגיגית, ולסרט ששמתי על מגש העוגיות. "וחוץ מזה", הורדתי בחזרה את הגבה, "אמא שלי שתחיה, עוזרת לי עם הסיגרים. רק לה יש סבלנות לגלגולים האלה".

"מה אפשר עוד לבקש ממך חוץ מעוגיות וסיגרים, גברת סימי?" חייך הפקיד לעצמו. מסכן, רעב. שוב זרקתי מבט לעבר ניסים, ולאחר שוידאתי שצבע פניו חזר למצבו הטבעי, דרכתי קלות על הנעל שלו. "ניסים, איפה המגש? תארגן לו כמה ספינג'ות".

ניסים הרים את המגש המעוצב והגדוש והניח אותו על השולחן של אדון מע"מ, ואני פתחתי בארטיילריה: "מה זאת אומרת מה עוד אפשר לבקש מסימי עין? סלאדה מטבוחה, סלאדה דלכיד'ז עם שמן אדום, לחם פרנה, שבקיה, פסטלים, קוסקוס, מופלטות, מעז'ון, פזואלוס, סחקא..."

"בסדר, בסדר, גברת סימי", נכנע הפקיד. "מצידי תמכרי גם נשק לפלמ"ח. רק תחתמי לי כאן".

"רק תחתמי לי כאן", הניח השליח את החבילה על שולחן העץ. בעודי מחפשת את עט הנצנצים הורודים, קלטתי את תיקי מציצה לתוך המטבח שלי, כרגיל.

"תיקי, את יכולה לקפל את קרני הרנטגן שלך", יריתי לעברה, "זה רק השליח של סרטי האריזה!"

תיקי סגרה את החלון שלה ותוך דקה ביצעה כניסה מרשימה לבית שלי. "בשביל מה את צריכה סרטי אריזה? מירו שלך מתארס בשעה טובה ומוצלחת ולא סיפרת לי???" רחרחה לתוך קמצוץ הפרטיות שעוד נשאר לי והרתיחה לעצמה מים לקפה.

"לא, תיקי", תקעתי בה עיניים רושפות. "כשמירו יתארס, את הראשונה שתדעי. בעיקר משום שלווייני הריגול שלך משוכללים

"הגענו", הכריז ניסים בעלי והרים את בלם היד.

עטורת תכשיטים של סבתא מסעודה זכותה תגן עלינו, כיוונתי אלי מראה מאובקת וחזקתי קשרים של מטפחת מבריקה. "ניסים, שלא תשכח את המגש במושב האחורי".

"את בטוחה שאת רוצה לעשות את זה?" השתפן. "מה היה רע לך במחלתך? בשביל מה את צריכה כל כך הרבה כאב ראש?"

"ניסים, אל תהיה אאוט. אתה לא בעניינים, היום הכל חייב להיות ממותג. נלך לגרפיקאית של השכונה, זאת שרצינו לשדך למירו, כפרה עליו. נבקש ממנה שתעצב לי מותג כמו של הצעירות. מי יודע, ניסים, אולי בכל זאת תצא מזה חופה..."

ניסים הוציא אוויר, ואז הוציא את הנייד שלי מהתיק. "מי זה?" ריכזתי מבט.

"מי זאת. זאת אסתר בן דוד".

"הו, יופי שנזכרה בי. אם אסתר מתקשרת - סימן שיש לה מבזק חדשות בשבילי, משהו טרי! אולי הצעה חדשה ורעננה מהניילונים והפצפצים! בקיצור, ניסים, תגיד לה שאחזור אליה אחר כך. ותשאל אותה אם היא יכולה לערבב לי את המטבוחה כל עשר דקות".

"אז איך את רוצה לקרוא לעסק העוגיות המרוקאיות שלך, גברת סימונה עטר?" פקיד מע"מ צמצם את עיניו.

"סימי עין ושות'", צמצמתי עליו עיניים בחזרה. חייכתי מעגיל לעגיל. כבר שבועיים שאני מחכה להגיד את המשפט העסיסי הזה.

"ושות'?" הרים גבה מדובללת. "יש לך שותפים?"

"אדון מע"מ", הרמתי גבה משלי ופזלתי לעבר בעלי משכבר הימים, "קודם כל תדע שניסים שלי הוא שותף מספר אחת כבר כמעט שלושים שנה!"

הוסיפי את העגבניות יחד עם שום קצוץ, מלח ופפריקה מתוקה. עכשיו פשוט הנמיכי את הלהבה ולכי לעשות כביסה, או חלונות, או שניהם. ערבבי מדי פעם, וכעבור שעה - קלפי את הפלפלים וחתכי לרצועות. הכניסי לסיר, הוסיפי מעט שמן, ערבבי והשאיירי את הסיר על להבה נמוכה שעתיים-שלוש, עד שכ-ל הנוזלים מתאדים. מילה של סימי.

סימי על השולחן

שאלה

סימי שלום! אני כלה צעירה. בכל פעם שאני מכינה מטבוחה, היא נשרפת לי בתחתית הסיר. מה אני לא עושה נכון? תודה! טובי לוי.

תשובה

שלום טובי כפרה! נתחיל בזה שהשאלה היא מה את כן עושה נכון. עכשיו תקשיבי, א'בינתי. מטבוחה עושים רק אם יש לך כסף לשכור מאבטחים צמודים. אין מצב לעזוב אותה בלי ערבוב בתנועת נענוע כל כמה דקות. פעם הייתי משלמת לתיקי כמה שקלים וחצי, כדי שתפקח עיניים על סירי המטבוחה שלי. אבל את יודעת שכשתיקי פותחת עיניים, אז האוכל לא עומד בלחצים של הקרינה הרדיואקטיבית ומתקלקל מהר.

לכן, בטקס ממלכתי בגינה של עזרא, פיטרתי אותה לאנחות ומיד הודעתי ליעלי שלי ש'מְדוֹרָה יְאָנָא, שמעכשיו היא אחראית על המטבוחות, ובתמורה, אשחרר אותה מהלימודים המעייפים בכל יום חמישי, בלי נדר. יעלי היתה מבסוטית עד קצה האטמוספירה, ובצדק. ביום חמישי יש היסטוריה ושלוש שעות גיאומטריה. את מי זה מעניין, תגידי.

בקיזור, הכל הלך חלק עד שהמנהלת שלחה לי קצינת ביקור סדיר הביתה. ניסים נלחץ מהרשויות, שחרר את הילדה לביצ'פר

מדי, וגם בגלל שאצטרך אותך לעזרה מיידית במטבח".

"חבל", עצבנה תיקי. "כבר חשבתי שסופסוף נחתן את מירו".

"מהפה שלך לשמיים", נשאתי תפילה וגלגלתי עיניים לארבעה כיווני אוויר.

"אז בשביל מה הסרטים?" הקשתה שכנתי הצמודה ופתחה עיניים מכאן ועד נהלל.

"פתחתי עסק", קיצרתי. "תכיני גם לי כוס קפה".

"פתחת עסק??? עסק של מה?"

"עסק לעוגיות", הוצאתי קופסת מעמולים, "ועוד הרבה. מה שרוצים - מבקשים מסימי".

"סימי כפרה", התעגלה תיקי לכיווני, "תסלחי לי שאני שואלת, אבל כבר עשרים שנה שאת מכינה עוגיות לכל העיר, אשתו וגרושתו. למה רק עכשיו פתחת עסק?"

"ששש, תיקי. אל תעשי מכל דבר עסק. וחוצמזה, אל תתערבי. זה לא העסק שלך".

סימי

לאן שאת לא הולכת - תמיד תיקחי איתך מגש. החיים יפים כשנותנים מגשים. ואולי גם יצא מזה שידוך לילד.

סימי על האם

רוצה מטבוחה נאמנה למקור?

חלטי עגבניות, קלפי וקצצי את בשרן. קלי פלפלים חריפים וגמבה אחת על אש גלויה והכניסי מיד לכלי סגור. הדליקי אש ופזרי מעט סוכר בסיר עד להיווצרות קרמל (זהירות שלא ישרף!). שפכי לסיר 3 סיבובי שמן,

לך לסבול מזיעה בעלת ניחוח חמצמץ. עד אז, תאכלי הרבה דגים ברוטב, מטבוחות, שקשוקות וכל דבר שאפשר לדחוף לו מן האדום האדום הזה, ובא לציון גואל.

ולקח על עצמו את תפקיד המאבטח. בקיצור, תודיעי לבעלך הטרי והרענן שאי אפשר לאכול אוכל טוב בלי להשקיע. בהצלחה נשמה.

שאלה

היי סימי. כאן עליזה מאילת. אם נגמר לי הגז והמטבוחה עדיין לא הגיעה לאמצע הבישול, מה אפשר לעשות?

תשובה

שלום שלום לך עליזה פזיזה. קודם כל את צריכה להיות יותר אחראית. עכשיו לגופו של עניין: אם זה קורה לך בקיץ, תוציאי את המטבוחה להשתזף בשמש לחוף ים סוף. המים יתאדו והמטבוחה תהיה מושלמת. אם זה קורה לך בחורף, תגישי לשולחן ותספרי לכולם בלי להתבלבל, שהכנת מרק עגבניות. אם זה קורה לך בעונת מעבר, פשוט תעבירי את הסיר למטבח של השכנה. אם יש לך שכנה כמו תיקי, ותרי על ההמלצה האחרונה. בהצלחה!

שאלה

בוקר טוב סימי. בשבוע שעבר התחילה לי פריחה בידיים, והלכתי למרפאה. דוקטור פטרישה בדקה אותי ופסקה שיש לי אלרגיה לפפריקה חריפה. אללילי! מה לעשות?! תודה על הכל, ריקה.

תשובה

בוקר טוב לך ריקה פפריקה. מיום ששמעתי שתיקי נרשמה לקורס עזרה ראשונה, לא שמעתי שטויות והבלים כמו הטענה לאלרגיה לפפריקה חריפה. מי המציא את זה? כנראה שדוקטור פטרישה נרדמה במסדרון של הפקולטה לרפואה באוניברסיטה כשהפרופסור הדגול שלה לימד על אלרגיות מצויות. אי לכך ובהתאם לזאת, עלייך לשלם כמה שקלים וחצי לדוקטור פטריה, אאא סליחה: פטישה, אאא סליחה: פטרישה, כדי שתשנה את המילה 'פפריקה' ל'עמבה', שמזה באמת עדיף לך להתנזר, אלא אם כן לא אכפת